

ת"ד 5764/05 - מדינת ישראל נגד יאסמין ابو פרח

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

ת"ד 5764-05 מדינת ישראל נ' ابو פרח
תיק חיזוני: 128914/2023

לפני	כבוד השופט סיגל דבורי
מראשימה	מדינת ישראל
נגד	יאסמין ابو פרח
נאשמה	

החלטה

- לפנוי בקשה לביטול פסק דין אשר ניתן כנגד המבוקשת ביום 26.02.2024 בהעדר התייצבות, על יסוד הוכחת זיומה כדין.
- כנגד המבוקשת הוגש כתב אישום המיחס לה גרם תאונת דרכים מיום 21.03.2023.
- מאישור המסירה הסrok לנٹ המשפט עולה כי המבוקשת זומנה כדין שכן אישור המסירה נושא את חתימת ידה וצוין כי "נמסר לידי הנמען הרשות".
- לטענת המבוקשת לא הוגג בדיון אישור מסירה כאמור, נטען כי היא לא קיבלה כל זימון בדיון. לחלוין נטען כי שיפיטת המבוקשת בהיעדרה מהווה עיוות דין כדי לבטל את פסק הדיון.
- המשיבה מתנגדת לביטול פסק הדיון, בהתבסס על אישור המסירה המפורט לעיל וכי אין בטיעוני המבוקשת כדי להציג עול עיוות דין או פגם בחזקת המסירה כדין. עוד נטען כי על המבוקשת נגזר עונש המינימום הקבוע בחוק.
- לאחר שהקליתי את טענות הצדדים בצדדים באתי לכל מסקנה כי דין הבקשה להידוחות.
- סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: החס"פ) קובע, כהאי לישנא: "נגזר דין של הנאשם בטעון שלא בפניו, רשיי בית המשפט, על פי בקשת הנדון, לבטל את הדיון לרבות את הכרעת הדיון וגודר הדיון אם ניתנו בהעדרו, אם נוכח שהייתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין בקשה לפי סעיף קטן זה תוגש תוק שלושים ימים מהיום שהומצא לנאם פסק הדיון אולם רשיי בית המשפט לדzon בבקשת שהוגשה לאחר מועד זה אם הבקשה הוגשה **באישור התובע**". בקשה זו הוגשה תקופה כפולה מזו המנוייה בחוק ובHUDR הסכמת תובע. טעם דיוני זה שומרת את הקרקע ל לבטל פסק הדיון.

8. יתרה מכך - מן היבט המהותי - על אחד משני אדנים יכול בית המשפט לבסס את מסקנותו לביטול פסק דין שניתן בהעדרו של נאשם; סיבה מוצדקתiae להתייצבות או מניעת עיוז דין (לධון מפורט ומורחב, ראו רע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' סאלם (25.3.2018) (להלן: "עניין סאלם").

9. לענייןiae אי התהייבות לדין - הרי שאינו בעמדת המבוקשת כדי לסתור את חזקת המסירה כדין ואף אין בטעונתו כל התייחסות, כאמור, לאישור המסירה המקורי והסרוק לנט המשפט לפי אישור המסירה נמסר "לידי הנמען הרשום". האישור מולא כנדרש לרבות ציון שם עובד הדואר וחתימתו וכן מועד המסירה (וראה לעניין זה עפ"ת 22-10-16209 (מחוזי חיפה) עבד אלגני נ' מדינת ישראל (26.12.22)). המבוקשת לא עמדה בנטל הרובץ על כתפיה להראות כי אי קבלת דבר הדואר נבע מסיבות שאין תלויות בה וראה לעניין זה עפ"ת 22-10-225991 (מחוזי חיפה) איזגיאיב נ' מדינת ישראל (15.12.22). ניתן היה בנקול ואף מחויב היה, לעรอง בירור מול רשות הדואר לבדוק תקינות המסירה השנייה לעמדת המבוקשת במחלוקת ודבר לא נעשה בעניין זה, חרף סד הזמינים המאפשר ערכות בירור מול רשות הדואר בהינתן כי נתוני המסירה עודם שמורים ברשותו (מסירה מיום 04.11.2023).

10. לעניין חשש מעיוז דין - יש להצביע על שיקולים כבדי משקל, שיש בהם פוטנציאלי ממש לשינוי התוצאה, על מנת שיבוטל פסק הדין בעילה של חשש לעיוז דין. וכפי שהובהר בעפ" 7/6920/07 חסן נ' מדינת ישראל [הורסם בנבנו] (4.9.2007): "המונה 'עיוז דין' פורש בפסקתו של בית משפט זה כמקרה שבו תוצאה המשפט יכולה להיות שונה עקבם/pgם מסוים שנפל בהליך... או במקרה שבו נפל בהליך פגם פרוצדורלי כה חמור היורד לשורשו של עניין עד שקמה חזקה שנגרם עיוז דין ללא צורך בהצבעה על קשר סיבתי בין הפגם לתוצאה" (שם, בפסקה 7). ודוק, בעניין זה נקבע, כי על הטעון לקיומה של עילה בדבר חשש לעיוז דין, להציג טעמים הנתמכים בראיות שיש בהם פוטנציאלי ממש לשינוי התוצאה (עניין סאלם'). טענות המבוקשת איןן מצביעות על פוטנציאלי ממש כנדרש ולמעשה כלל לא נתענה טענה לגופו של עניין. טענת חפות לכשעצמה אינה מבוססת כידוע חשש מעיוז דין.

11. צוין כי מידת העונש שהוטל על המבוקשת הינה מידתית, מינימאלית ואף מוקלה.

12. מכלול הנימוקים האמורים לעיל, הבקשה ל לבטל פסק הדין נדחתת.

ניתנה היום, ט"ז ניסן תשפ"ד, 24 אפריל 2024, בהעדר
הצדדים.